

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1394/2007 ⁽³⁾, dyrektywy 2001/83/WE, a także rozporządzenia (WE) nr 726/2004 ⁽⁴⁾.
4. Zarzut czwarty dotyczący poważnego naruszenia art. 168 i 169 TFUE, a także art. 3, 35 i 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 507/2006 z dnia 29 marca 2006 r. w sprawie warunkowego dopuszczenia do obrotu produktów leczniczych stosowanych u ludzi wchodzących w zakres rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2006, L 92, s. 6).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1394/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie produktów leczniczych terapii zaawansowanej i zmieniające dyrektywę 2001/83/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 726/2004 (Dz.U. 2007, L 324, s. 121).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2021 r. – Synesis / Rada

(Sprawa T-97/21)

(2021/C 148/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Synesis OOO (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: adwokaci G. Lansky i A. Egger)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2020/2130 z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. 2020, L 426I, s. 14) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/2129 z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. 2020, L 426I, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania na mocy art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie bezprawności zaskarżonych aktów w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej, podnosi ona jako jedyny zarzut, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, a w szczególności nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku dowiedzenia okoliczności. Rada nie przedstawiła żadnych konkretnych dowodów potwierdzających ważność umieszczenia skarżącej w wykazach zawartych w zaskarżonych aktach.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2021 r. – Maternus/EUIPO – adp Gauselmann (WILD)

(Sprawa T-116/21)

(2021/C 148/31)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Maternus GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci M. Zoebisch i R. Drozd)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy WILD – unijny znak towarowy nr 9 515 248

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 grudnia 2020 r. w sprawie R 932/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) i ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2021 – Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła/Komisja

(Sprawa T-123/21)

(2021/C 148/32)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Stowarzyszenie chłodnictwa klimatyzacji i pomp ciepła (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: A. Galos, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej, notyfikowanej dnia 15 grudnia 2020 r. określającej wysokość kontyngentu przyznanego Skarżącej, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006⁽¹⁾, w zakresie w jakim Komisja dokonała redukcji kontyngentu w oparciu o artykuł 25 rozporządzenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzut i główne argumenty

Na poparcie skargi strona Skarżąca zarzuca nieprawidłowe zastosowanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 poprzez błędną wykładnię definicji „wprowadzanie do obrotu”, zawartej w artykule 2 punkcie 10 przedmiotowego Rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 150, s. 195